

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

► **M2** EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 89/552/EØF

af 3. oktober 1989

om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) ◀

(EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997	L 202	60	30.7.1997
► <u>M2</u>	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007	L 332	27	18.12.2007

▼B▼M2

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
89/552/EØF**

af 3. oktober 1989

**om samordning af visse love og administrative bestemmelser i
medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester
(direktiv om audiovisuelle medietjenester)**

▼B

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, og artikel 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

De mål for Fællesskabet, der er nedfældet i Traktaten, omfatter en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk og snævrere forbindelser mellem Fællesskabets medlemsstater, sikring af økonomiske og sociale fremskridt for landene gennem fælles handling med sigte på at fjerne de skranker, der deler Europa, en stadig forbedring af folkenes levevilkår samt bevarelse og styrkelse af freden og friheden;

Traktaten indeholder bestemmelser om oprettelse af et fælles marked, herunder fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for tjenesteydelser mellem medlemsstaterne samt om gennemførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen ikke fordrejes;

radiospredning på tværs af landegrænserne ved hjælp af forskellige teknologier udgør et middel til at fremme virkeliggørelsen af Fællesskabets mål; der bør træffes foranstaltninger, der muliggør og sikrer overgangen fra de nationale markeder til et fælles marked for produktion og distribution af udsendelser, og som sikrer loyale konkurrencevilkår uden at gribe ind i de offentlige interesser, der varetages af tv-radiospredningstjenesterne;

Europarådet har vedtaget den europæiske konvention om grænseoverskridende fjernsyn;

Traktaten foreskriver, at der skal udstedes direktiver om samordning af bestemmelserne om lettelse af adgangen til selvstændig erhvervsvirksomhed;

tv-radiospredning udgør under normale omstændigheder en tjenesteydelse i Traktatens betydning;

Traktaten garanterer fri ret til udveksling af tjenesteydelser, der normalt udføres mod betaling, uden hensyn til disse ydelsers indhold i kulturel eller anden henseende, og der gælder ingen begrænsninger med hensyn til EF-statsborgere, der er etableret i en anden medlemsstat end den, hvori modtageren af tjenesteydelsen er hjemmehørende;

denne ret anvendt på fjernsynsspredning og -distribution er også på det fællesskabsretlige plan udtryk for et mere generelt princip, nemlig ytringsfriheden, som er nedfældet i artikel 10, stk. 1, i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der er ratificeret af alle medlemsstaterne; derfor bør det ved udstedelse af direktiver om fjernsynssprednings- og fjernsynsdistributionsvirksomhed sikres, at denne virksomhed kan udøves frit på baggrund

⁽¹⁾ EFT nr. C 179 af 17.7.1986, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 49 af 22.2.1988, s. 53, og EFT nr. C 158 af 26.6.1989.

⁽³⁾ EFT nr. C 232 af 31.8.1987, s. 29.

▼B

af nævnte artikel, dog med forbehold af de begrænsninger, der er fastsat i stk. 2 i samme artikel og i Traktatens artikel 56, stk. 1;

de i medlemsstaterne gældende love og administrative forskrifter om tv-radiosprednings- og kabelistributionsvirksomhed er forskellige, hvilket kan hæmme den frie udveksling af udsendelser inden for Fællesskabet og fordreje konkurrencen på det fælles marked;

alle sådanne begrænsninger af friheden til at udøve tv-radiospredningsvirksomhed inden for Fællesskabet bør fjernes i henhold til Traktaten;

samtidig med denne fjernelse af begrænsningerne bør der ske en samordning af lovgivningerne på dette område; en sådan samordning bør have til formål at gøre det lettere at udøve den pågældende erhvervsvirksomhed og, i bredere forstand, lette den frie udveksling af meddelelser og tanker inden for Fællesskabet;

det er derfor nødvendigt, men samtidig også tilstrækkeligt, at alle udsendelser er i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvorfra de bringes;

dette direktiv fastsætter de nødvendige mindsteregler for fri udveksling af udsendelser; det berører derfor ikke medlemsstaternes og disses myndigheders beføjelser vedrørende organisation — herunder koncessionsordninger, administrative tilladelser, og beskatning — samt finansiering af udsendelserne og programindhold; en selvstændig kulturel udvikling i medlemsstaterne og bevarelsen af den kulturelle mangfoldighed i Fællesskabet vil derfor blive opretholdt;

det er i Fællesskabet nødvendigt, at alle udsendelser fra Fællesskabet bestemt til modtagelse i Fællesskabet, især sådanne, der er bestemt til modtagelse i en anden medlemsstat, er i overensstemmelse dels med lovgivningen, der gælder i den medlemsstat, hvorfra de bringes, og som finder anvendelse på udsendelser, der er bestemt til modtagelse af publikum i denne medlemsstat, dels med bestemmelserne i nævrende direktiv;

forpligtelsen til at føre kontrol med overholdelse af den ved dette direktiv samordnede nationale lovgivning i den medlemsstat, hvorfra udsendelserne bringes, er efter fællesskabsretten tilstrækkelig til at sikre fri udveksling af udsendelser uden fornyet kontrol på det samme grundlag i de enkelte modtagermedlemsstater; en modtagermedlemsstat kan dog undtagelsesvist og på særlige betingelser midlertidigt indstille retransmission af fjernsynsudsendelser;

det er af afgørende betydning for en tilfredsstillende gennemførelse af dette direktiv, at medlemsstaterne påser, at der ikke finder handlinger sted, som kan skade den frie udveksling og handel med tv-udsendelser, eller som kan fremme dannelsen af dominerende stillinger, der kan medføre begrænsninger for fjernsynsinformationens pluralisme og frihed og for informationssystemet som helhed;

nævrende direktiv, der begrænser sig til at fastsætte særlige regler om tv-radiospredning, indskrænker ikke nugældende eller fremtidige fællesskabsretsakter om harmonisering, der særlig har til formål at sikre overholdelsen af ufravigelige bestemmelser om forbrugerbeskyttelse, loyale handelstransaktioner og konkurrence;

en sådan samordning er imidlertid nødvendig for at gøre det lettere for enkeltpersoner og virksomheder, der producerer fjernsynsprogrammer med kulturelt sigte, at optage og udøve deres virksomhed;

mindstekrav til alle offentlige og private fjernsynsselskaber i Fællesskabet om, at de skal afsætte en vis del af deres sendeflade til europæiske udsendelser, er et effektivt middel til at fremme produktionen, den uafhængige produktion og distribution af sådanne udsendelser, og disse krav supplerer andre tiltag, der allerede er eller vil blive foreslået med henblik herpå;

det er derfor nødvendigt at skabe tilstrækkeligt store markeder til, at fjernsynsproduktioner i medlemsstaterne kan få dækket de nødvendige

▼B

investeringer, ikke blot ved at der fastlægges fælles bestemmelser, der åbner de nationale markeder, men også ved at der, når det er muligt, med passende midler sørges for, at størstedelen af fjernsynssendetiden i medlemsstaterne, forbeholdes europæisk producerede programmer; for at gøre det muligt at vurdere disse reglers og målsætningers gennemførelse, bør medlemsstaterne aflægge rapport til Kommissionen om anvendelsen af dette direktivs bestemmelser om, hvor stor en del af sendetiden der skal forbeholdes programmer, produceret i Europa, og uafhængige produktioner; ved beregningen af denne del må der tages hensyn til den særlige situation i Den Helleniske Republik og i Den Portugisiske Republik; Kommissionen bør fremsende disse rapporter til de øvrige medlemsstater, evt. ledsaget af en udtalelse, hvori der især tages hensyn til de fremskridt, der er gjort i forhold til tidligere år, til førstegangsudsendelsers andel i programtiden, til de særlige forhold, som de nye tv-radiospredningsorganer virker under, og til den særlige situation i lande, der har ringe produktionskapacitet, eller hvis sprog har begrænset udbredelse;

med henblik på ovennævnte mål skal »europæiske programmer« defineres på en sådan måde, at der ikke gribes ind i medlemsstaternes mulighed for at præcisere denne definition for så vidt angår de tv-radio-spredningsorganer, som henhører under deres kompetence i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, under overholdelse af fællesskabslovgivningen og under hensyn til dette direktivs mål;

det er vigtigt at søge passende midler og procedurer, som er i overensstemmelse med fællesskabsretten, til at fremme gennemførelsen af disse mål med henblik på vedtagelsen af egnede foranstaltninger til fremme og udvikling af den europæiske audiovisuelle produktion og distribution, navnlig i de medlemsstater, der har ringe produktionskapacitet, eller hvis sprog har begrænset udbredelse;

nationale støtteforanstaltninger til udvikling af den europæiske produktion kan anvendes, for så vidt de er i overensstemmelse med fællesskabsretten;

en forpligtelse til, hvor det er muligt at forbeholde en vis andel af programtiden til uafhængige produktioner, der er produceret af producenter, der er uafhængige af tv-radiospredningsorganerne, vil stimulere til nye typer fjernsynsproduktionsvirksomheder, især oprettelse af små og mellemstore virksomheder;

herved skabes der nye muligheder for lancering af kunstnerisk talent og for beskæftigelse af kulturarbejdere; i medlemsstaternes definition af begrebet uafhængig producent bør der tages hensyn til dette mål, således at de små og mellemstore producenters interesser varetages bedst muligt, og således at finansiell deltagelse fra tv-radiospredningsorganernes koproducerende datterselskabers side bliver mulig;

det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at medlemsstaterne kan overvåge, at spillefilm først udsendes i tv et vist tidsrum, efter at de første gang har været vist i biograferne;

medlemsstaterne kan fortsat, dersom de ønsker at favorisere et bestemt sprog, fastsætte strengere eller mere detaljerede regler, navnlig på grundlag af sprogkriterier, forudsat at disse regler er i overensstemmelse med Fællesskabets retsforskrifter og navnlig ikke finder anvendelse på retransmission af udsendelser fra andre medlemsstater;

for at sikre, at forbrugernes interesser i deres egenskab af seere beskyttes fuldt ud og behørigt, er det vigtigt, at fjernsynsreklamer underkastes en række minimumsregler og -normer, og at medlemsstaterne fortsat har ret til at indføre mere detaljerede eller strengere regler, eller i visse tilfælde andre vilkår, for tv-radiospredningsorganer, der henhører under deres myndighed;

medlemsstaterne bør under overholdelse af fællesskabsretten kunne fastsætte andre betingelser for reklameindslag og andre begrænsninger af reklametiden med henblik på at fremme udsendelser, der udelukkende

▼B

er bestemt til det nationale område, og som hverken direkte eller indirekte kan modtages i en eller flere andre medlemsstater;

det er nødvendigt at forbyde alle fjernsynsreklamer for cigaretter og andre tobaksvarer, herunder indirekte former for reklame, hvori tobaksvarer ganske vist ikke nævnes direkte, men som søger at omgå reklameforbuddet ved anvendelse af varemærker, symboler eller andre kendetegn for tobaksvarer eller firmaer, der er kendt for produktion og salg af sådanne varer, eller hvis hovedvirksomhed omfatter salg og produktion af sådanne varer;

det er ligeledes nødvendigt at forbyde alle fjernsynsreklamer for lægemidler og medicinsk behandling, der er receptpligtige i de medlemsstater, under hvis myndighed tv-radiospredningsorganet hører, og at indføre strenge kriterier for fjernsynsreklamer for alkoholholdige drikkevarer;

sponsorvirksomhed spiller en stadig større rolle i finansieringen af programmerne, og der bør derfor fastsættes passende regler herom;

der bør endvidere fastsættes regler om beskyttelse af mindreåriges fysiske, mentale og moralske udvikling i fjernsynsprogrammerne og -reklamerne;

selvom tv-radiospredningsprogrammerne normalt skal påse at udsendelserne loyalt gengiver begivenheder og hændelser, er det imidlertid vigtigt at pålægge dem præcise forpligtelser med hensyn til retten til berigtigelse eller tilsvarende foranstaltninger, således at enhver, hvis retmæssige interesser er blevet krænket ved en påstand under en fjernsynsudsendelse, faktisk kan påberåbe sig disse rettigheder —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Definitioner

▼M2

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

a) »audiovisuel medietjeneste«:

- en tjeneste som defineret i traktatens artikel 49 og 50, som en medietjenesteudbyder har det redaktionelle ansvar for, og hvis hovedformål er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende programmer til offentligheden via elektroniske kommunikationsnet som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2002/21/EF. Sådanne audiovisuelle medietjenester er enten fjernsynsudsendelser som defineret i litra e) eller on-demand audiovisuelle medietjenester som defineret i litra g)

og/eller

- audiovisuel kommerciel kommunikation

b) »program«: et sæt levende billeder med eller uden lyd, der udgør en individuel del inden for en programflade eller et katalog udarbejdet af en medietjenesteudbyder, og hvis form og indhold kan sammenlignes med form og indhold af tv-spredning. Programmer kan eksempelvis være film af spillefilmslængde, sportsbegivenheder, sitcom-serier, dokumentarprogrammer, børneprogrammer og tv-drama

c) »redaktionelt ansvar«: udøvelse af effektiv kontrol over både udvælgelsen af programmer og deres tilrettelæggelse, enten i en kronologisk programflade, såfremt der er tale om fjernsynsudsendelser, eller i et katalog, såfremt der er tale om on-demand audiovisuelle medie-

▼M2

tjenester. Redaktionelt ansvar indebærer ikke nødvendigvis et juridisk ansvar i henhold til national lovgivning med hensyn til indholdet eller de udbudte tjenester

- d) »medietjenesteudbyder«: den fysiske eller juridiske person, der har det redaktionelle ansvar for valget af audiovisuelt indhold i den audiovisuelle medietjeneste og bestemmer, hvordan det tilrettelægges
- e) »tv-spredning« eller »fjernsynsudsendelser« (dvs. en lineær audiovisuel medietjeneste): en audiovisuel medietjeneste, der udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på samtidig modtagelse af programmer på basis af en programflade
- f) »tv-spredningsforetagende«: en medietjenesteudbyder af fjernsynsudsendelser
- g) »on-demand audiovisuel medietjeneste« (dvs. en ikke-lineær audiovisuel medietjeneste): en audiovisuel medietjeneste, der udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på modtagelse af programmer på et brugervalgt tidspunkt og på den enkelte brugers anmodning på grundlag af et programkatalog udvalgt af medietjenesteudbyderen
- h) »audiovisuel kommerciel kommunikation«: billeder med eller uden lyd, som har til formål direkte eller indirekte at fremme afsætningen af varer eller tjenesteydelser eller promovere et image for en fysisk eller juridisk person, der udøver økonomisk virksomhed. Sådanne billeder følger med eller er indeholdt i et program mod betaling eller anden modydelse eller med selvpromoverende formål. Audiovisuel kommerciel kommunikation omfatter bl.a. tv-reklamer, sponsoring, teleshopping og produktplacering
- i) »tv-reklame«: enhver meddelelse uanset form, som udsendes enten mod betaling eller anden modydelse eller med selvpromoverende formål af et offentligt eller privat foretagende eller en juridisk person i forbindelse med handel, industri, håndværk eller liberale erhverv for at promovere levering mod betaling af varer eller tjenesteydelser, herunder fast ejendom, rettigheder og forpligtelser
- j) »skjult audiovisuel kommerciel kommunikation«: præsentation i ord eller billeder af varer eller tjenesteydelser, en vareproducents eller tjenesteyders navn, varemærke eller virksomhed i programmer, når præsentationen fra medietjenesteudbyderens side er ment som reklame og vil kunne vildlede offentligheden med hensyn til sin art. En sådan præsentation anses navnlig for at være tilsigtet, når den foretages mod betaling eller anden modydelse
- k) »sponsoring«: ethvert bidrag fra et offentligt eller privat foretagende eller en fysisk person, der ikke udbyder audiovisuelle medietjenester eller producerer audiovisuelle programmer, til finansieringen af audiovisuelle medietjenester eller programmer, med henblik på at promovere foretagendets navn, varemærke, image, virksomhed eller produkter
- l) »teleshopping«: udsendelse af direkte tilbud til offentligheden med henblik på levering mod betaling af varer eller tjenesteydelser, herunder fast ejendom, rettigheder og forpligtelser
- m) »produktplacering«: enhver form for audiovisuel kommerciel kommunikation, der viser eller omtaler en vare, en tjenesteydelse eller et varemærke som led i et program mod betaling eller anden modydelse
- n) i) »europæiske programmer«:
 - programmer med oprindelse i medlemsstaterne
 - programmer med oprindelse i europæiske tredjelande, som er parter i den af Europarådet vedtagne europæiske konvention om grænseoverskridende fjernsyn, for så vidt de opfylder betingelserne i nr. ii)

▼ M2

- programmer, der er co-produceret som led i aftaler vedrørende den audiovisuelle sektor mellem Fællesskabet og tredjelande, og som opfylder de betingelser, der er fastsat i de enkelte aftaler
 - anvendelsen af bestemmelserne i andet og tredje led er betinget af, at programmer med oprindelse i medlemsstaterne ikke udsættes for diskriminerende foranstaltninger i de pågældende tredjelande.
- ii) De programmer, der er nævnt i første og andet led i nr. i), er programmer, der hovedsagelig er produceret under medvirken af ophavsmænd og medarbejdere bosiddende i en eller flere af de stater, der er nævnt i første og andet led i nr. i), forudsat at en af følgende tre betingelser er opfyldt:
- De er fremstillet af en eller flere producenter, der er etableret i en eller flere af disse stater.
 - Produktionen af programmerne overvåges og kontrolleres effektivt af en eller flere producenter, der er etableret i en eller flere af disse stater.
 - Co-producenterne i disse stater står for størstedelen af de samlede omkostninger ved co-produktionen, og denne kontrolleres ikke af en eller flere producenter, der er etableret uden for disse stater.
- iii) Programmer, der ikke er europæiske programmer som defineret i nr. i), men som er produceret som led i bilaterale co-produktionsaftaler mellem medlemsstater og tredjelande, betragtes som europæiske programmer, såfremt størstedelen af de samlede produktionsomkostninger afholdes af co-producenter fra Fællesskabet, og produktionen ikke kontrolleres af en eller flere producenter, der er etableret uden for medlemsstaternes område.

▼ B

KAPITEL II

Almindelige bestemmelser

▼ M2*Artikel 2*

1. Hver medlemsstat sikrer, at alle audiovisuelle medietjenester, der udsendes af medietjenesteudbydere under dens jurisdiktion, overholder de retsregler, der gælder for audiovisuelle medietjenester bestemt for offentligheden i denne medlemsstat.
2. I dette direktiv forstås ved medietjenesteudbydere under en medlemsstats jurisdiktion tjenesteudbydere, der er:
 - a) etableret i den pågældende medlemsstat i henhold til stk. 3, eller
 - b) omfattet af stk. 4.
3. Ved anvendelsen af dette direktiv anses en medietjenesteudbyder for at være etableret i en medlemsstat i følgende tilfælde:
 - a) Medietjenesteudbyderen har sit hovedkontor i den pågældende medlemsstat, og de redaktionelle beslutninger om den audiovisuelle medietjeneste træffes i denne medlemsstat.
 - b) Hvis en medietjenesteudbyder har sit hovedkontor i én medlemsstat, men de redaktionelle beslutninger om den audiovisuelle medietjeneste træffes i en anden medlemsstat, anses medietjenesteudbyderen for at være etableret i den medlemsstat, hvor en betydelig del af de medarbejdere, der er beskæftiget med den audiovisuelle medietjenestevirksomhed, arbejder. Hvis en betydelig del af de medarbejdere, der er beskæftiget med den audiovisuelle medietjenestevirksomhed, arbejder i begge medlemsstater, anses medietjenesteudbyderen for at

▼ **M2**

være etableret i den medlemsstat, hvor hovedkontoret er beliggende. Hvis en betydelig del af de medarbejdere, der er beskæftiget med den audiovisuelle medietjenestevirksomhed, ikke arbejder i nogen af de pågældende medlemsstater, anses medietjenesteudbyderen for at være etableret i den medlemsstat, hvor den først påbegyndte sin virksomhed i overensstemmelse med lovgivningen i denne medlemsstat, forudsat at den har en stabil og reel forbindelse til denne medlemsstats økonomi.

- c) Hvis en medietjenesteudbyder har sit hovedkontor i en medlemsstat, men beslutninger om den audiovisuelle medietjeneste træffes i et tredjeland, eller omvendt, anses medietjenesteudbyderen for at være etableret i den pågældende medlemsstat, forudsat at en betydelig del af de medarbejdere, der er beskæftiget med den audiovisuelle medietjenestevirksomhed, arbejder i denne medlemsstat.

4. Medietjenesteudbydere, som ikke er omfattet af stk. 3, anses for at høre under en medlemsstats jurisdiktion i følgende tilfælde:

- a) De benytter en satellit-uplink fra den pågældende medlemsstat.
b) De benytter ikke en satellit-uplink fra den pågældende medlemsstat, men benytter dog satellitkapacitet, der tilhører denne medlemsstat.

5. Hvis det ikke ud fra stk. 3 og 4 kan afgøres, hvilken medlemsstat der har jurisdiktion, er den kompetente medlemsstat den stat, hvori medietjenesteudbyderen er etableret i henhold til artikel 43-48 i traktaten.

6. Dette direktiv finder ikke anvendelse på audiovisuelle medietjenester, der udelukkende er bestemt til modtagelse i tredjelands, og som ikke modtages direkte eller indirekte af offentligheden i en eller flere medlemsstater ved hjælp af standardforbrugerudstyr.

▼ **M1***Artikel 2a*▼ **M2**

1. Medlemsstaterne sikrer modtagefrihed og må ikke hindre retransmissioner på deres område af audiovisuelle medietjenester fra andre medlemsstater af grunde, der falder inden for områder, der samordnes ved dette direktiv.

2. For så vidt angår tv-spredning kan medlemsstaterne midlertidigt fravige stk. 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) En fjernsynsudsendelse fra en anden medlemsstat udgør en åbenlys, væsentlig og alvorlig overtrædelse af artikel 22, stk. 1 eller 2, og/eller artikel 3b

▼ **M1**

- b) tv-spredningsforetagendet har i løbet af de foregående tolv måneder allerede overtrådt den eller de bestemmelser, der er omhandlet i litra a), mindst to gange

c) den berørte medlemsstat har skriftligt underrettet tv-spredningsforetagendet og Kommissionen om de påståede overtrædelser og om de foranstaltninger, den agter at træffe, hvis der igen sker en overtrædelse

- d) konsultationer med transmissionsmedlemsstaten og Kommissionen har ikke ført til en mindelig ordning inden 15 dage efter underretningen i litra c), og den påståede overtrædelse fortsætter.

Kommissionen træffer senest to måneder efter underretningen om de foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaten, afgørelse om, hvorvidt disse foranstaltninger er forenelige med fællesskabsretten. Såfremt Kommissionen afgør, at de pågældende foranstaltninger ikke er forenelige med fællesskabsretten, skal medlemsstaten straks bringe dem til ophør.

▼ **M1**

3. Stk. 2 er ikke til hinder for, at der anvendes procedurer, forholdsregler eller sanktioner over for de pågældende overtrædelser i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion det pågældende tv-spredningsforetagende hører.

▼ **M2**

4. For så vidt angår on-demand audiovisuelle medietjenester kan medlemsstaterne træffe foranstaltninger til fravigelse af stk. 1 for en bestemt tjeneste, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) foranstaltningerne skal:

i) være nødvendige af en af følgende grunde:

- ufravigelige retsgrundsætninger, især forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af lovovertrædelser, herunder beskyttelsen af mindreårige og bekæmpelsen af enhver tilskyndelse til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet, og krænkelser af enkeltpersoners værdighed
- sundhedsbeskyttelse
- den offentlige sikkerhed, herunder national sikkerhed og forsvar
- beskyttelse af forbrugere, herunder investorer

ii) træffes over for en on-demand audiovisuel medietjeneste, der krænker de i nr. i) omhandlede mål, eller som udgør en alvorlig og tungtvejende risiko for en krænkelse af disse mål

iii) stå i et rimeligt forhold til disse mål

b) medlemsstaten skal, uden at det berører retssager, herunder forudgående retsmøder og handlinger, der udføres i forbindelse med efterforskning af kriminalsager, inden den træffer de pågældende foranstaltninger:

- have opfordret den medlemsstat, under hvis jurisdiktion tjenesteudbyderen hører, til at træffe foranstaltninger, og denne medlemsstat har ikke truffet disse foranstaltninger, eller de har ikke været tilstrækkelige
- have meddelt Kommissionen og den medlemsstat, under hvis jurisdiktion tjenesteudbyderen hører, at den har til hensigt at træffe sådanne foranstaltninger.

5. Medlemsstaterne kan i hastende tilfælde fravige betingelserne i stk. 4, litra b). Foranstaltningerne skal i så fald snarest muligt meddeles Kommissionen og den medlemsstat, under hvis jurisdiktion tjenesteudbyderen hører, med angivelse af grundene til, at medlemsstaten finder, at der er tale om et hastende tilfælde.

6. Kommissionen skal, uden at dette berører medlemsstatens mulighed for at anvende de pågældende foranstaltninger, jf. stk. 4 og 5, hurtigst muligt undersøge, om de anmeldte foranstaltninger er i overensstemmelse med fællesskabsretten; kommer Kommissionen til den konklusion, at foranstaltningerne ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, skal den anmode den pågældende medlemsstat om ikke at træffe de påtænkte foranstaltninger eller om straks at bringe allerede trufne foranstaltninger til ophør.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan kræve, at medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion overholder mere detaljerede eller strengere bestemmelser på de områder, der er omfattet af dette direktiv, hvis sådanne bestemmelser er forenelige med fællesskabsretten.

2. I tilfælde, hvor en medlemsstat,

a) har udøvet sin ret til i henhold til stk. 1 at vedtage mere detaljerede eller strengere bestemmelser vedrørende offentlighedens interesse og

▼M2

- b) vurderer, at et tv-spredningsforetagende under en anden medlemsstats jurisdiktion udbyder en fjernsynsudsendelse, som helt eller fortrinsvis er rettet mod dens område,

kan den kontakte den medlemsstat, der har jurisdiktion, med henblik på at finde en gensidigt tilfredsstillende løsning på eventuelle problemer. Ved modtagelsen af en begrundet anmodning fra den pågældende medlemsstat skal den medlemsstat, der har jurisdiktion, anmode tv-spredningsforetagendet om at overholde de relevante bestemmelser vedrørende offentlighedens interesse. Den medlemsstat, der har jurisdiktion, skal underrette førstnævnte medlemsstat om resultatet af denne anmodning inden 2 måneder. Hver af de to medlemsstater kan anmode det kontaktudvalg, der er nedsat i henhold til artikel 23a, om at behandle sagen.

3. Hvis den pågældende medlemsstat vurderer:

- a) at det resultat, der er opnået ved anvendelse af stk. 2, ikke er tilfredsstillende, og
- b) at tv-spredningsforetagendet har etableret sig i den medlemsstat, der har jurisdiktion, for på de områder, der samordnes ved dette direktiv, at omgå de strengere regler, der ville være gældende, hvis foretagendet var etableret i den pågældende medlemsstat,

kan den træffe passende foranstaltninger over for det pågældende tv-spredningsforetagende.

Sådanne foranstaltninger skal være objektivt nødvendige, skal anvendes på en ikke-diskriminerende måde og må ikke være mere vidtgående end nødvendigt for at nå disse resultater.

4. En medlemsstat må kun træffe foranstaltninger i medfør af stk. 3, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

- a) Den har underrettet Kommissionen og den medlemsstat, hvor tv-spredningsforetagendet er etableret, om, at den har til hensigt at træffe sådanne foranstaltninger, idet den angiver, hvilke grunde den baserer sin vurdering på.
- b) Kommissionen træffer afgørelse om, at foranstaltningerne er forenelige med fællesskabsretten, og navnlig om, at den vurdering, der er foretaget af den medlemsstat, der træffer foranstaltningerne, jf. stk. 2 og 3, hviler på et korrekt grundlag.

5. Kommissionen træffer afgørelse senest 3 måneder efter at have modtaget underretningen, jf. stk. 4, litra a). Hvis Kommissionen træffer afgørelse om at foranstaltningerne er uforenelige med fællesskabsretten, afstår den pågældende medlemsstat fra at træffe de foreslåede foranstaltninger.

6. Medlemsstaterne sikrer ved passende midler og inden for rammerne af deres lovgivning, at medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion reelt overholder dette direktiv.

7. Medlemsstaterne fremmer ordninger for sam- og/eller selvregulering på nationalt plan på de områder, der samordnes ved dette direktiv, i det omfang deres retssystem tillader sådan regulering. Disse ordninger tilrettelægges, så de nyder bred accept blandt de vigtigste berørte parter i de pågældende medlemsstater og rummer midler til effektiv håndhævelse.

8. Direktiv 2000/31/EF gælder, medmindre andet er fastsat i nærværende direktiv. I tilfælde af modstrid mellem en bestemmelse i direktiv 2000/31/EF og en bestemmelse i nærværende direktiv, har bestemmelserne i nærværende direktiv forrang, medmindre andet er fastsat heri.

▼ **M2**

KAPITEL IIa

Bestemmelser gældende for alle audiovisuelle medietjenester*Artikel 3a*

Medlemsstaterne sikrer, at udbydere af audiovisuelle medietjenester under deres jurisdiktion giver modtagerne af en tjeneste let, umiddelbar og vedvarende adgang til som minimum følgende oplysninger:

- a) medietjenesteudbyderens navn
- b) den fysiske adresse, hvor medietjenesteudbyderen er etableret
- c) oplysninger, som gør det muligt at kontakte medietjenesteudbyderen hurtigt, direkte og effektivt, herunder udbyderens e-postadresse eller websted
- d) i givet fald, det kompetente tilsynsorgan eller regulerende myndighed.

Artikel 3b

Medlemsstaterne sikrer ved passende midler, at audiovisuelle medietjenester fra tjenesteudbydere under deres jurisdiktion ikke på nogen måde tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet.

Artikel 3c

Medlemsstaterne tilskynder medietjenesteudbydere, som hører under deres jurisdiktion, til at sikre, at deres tjenester gradvis bliver tilgængelige for syns- og hørehæmmede.

Artikel 3d

Medlemsstaterne sikrer, at medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion ikke sender spillefilm uden for de perioder, der er aftalt med rettighedshaverne.

Artikel 3e

1. Medlemsstaterne sikrer, at audiovisuel kommerciel kommunikation fra medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion, overholder følgende krav:

- a) Audiovisuel kommerciel kommunikation skal klart kunne identificeres som sådan; skjult audiovisuel kommerciel kommunikation er forbudt.
- b) Der må ikke bruges subliminale teknikker i audiovisuel kommerciel kommunikation.
- c) Audiovisuel kommerciel kommunikation må ikke:
 - i) skade respekten for den menneskelige værdighed
 - ii) indeholde eller fremme nogen forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, nationalitet, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering
 - iii) tilskynde til adfærd, der kan være til skade for sundheden eller for sikkerheden
 - iv) tilskynde til adfærd, der kan være til stor skade for miljøbeskyttelsen.
- d) Alle former for audiovisuel kommerciel kommunikation vedrørende cigaretter og andre tobaksvarer er forbudt.

▼M2

- e) Audiovisuel kommerciel kommunikation for at fremme salget af alkoholiske drikkevarer må ikke være rettet specifikt mod mindreårige og må ikke tilskynde til umådeholden indtagelse af sådanne drikkevarer.
 - f) Audiovisuel kommerciel kommunikation for lægemidler og medicinske behandlinger, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion medietjenesteudbyderen hører, er forbudt.
 - g) Audiovisuel kommerciel kommunikation må ikke skade mindreårige på fysisk eller moralsk vis; den må derfor ikke direkte tilskynde mindreårige til at købe eller leje et produkt eller en tjenesteydelse ved at udnytte deres manglende erfaring eller deres godtroenhed, direkte opfordre dem til at overtale deres forældre eller andre til at købe de varer eller tjenesteydelser, der reklameres for, udnytte mindreåriges særlige tillid til forældre, lærere eller andre eller uden grund vise mindreårige i farlige situationer.
2. Medlemsstaterne og Kommissionen tilskynder de audiovisuelle medietjenesteudbydere til at udvikle adfærdskodekser vedrørende underlødige audiovisuel kommerciel kommunikation, der følger med eller er indeholdt i børneprogrammer, om fødevarer og drikkevarer indeholdende næringsmidler og stoffer med ernæringsmæssig eller fysiologisk virkning, navnlig sådanne som f.eks. fedt, transfedtsyrer, salt/natrium og sukker, som det anbefales ikke at indtage for store mængder af i den samlede kost.

Artikel 3f

1. Audiovisuelle medietjenester eller programmer, der er sponsoreret, skal opfylde følgende krav:
 - a) Deres indhold og, såfremt der er tale om tv-spredning, deres programlægning må under ingen omstændigheder påvirkes på en måde, der berører medietjenesteudbyderens ansvar og redaktionelle uafhængighed.
 - b) De må ikke direkte tilskynde til køb eller leje af varer eller tjenesteydelser og må især ikke indeholde særlige reklameomtale af sådanne varer eller tjenesteydelser.
 - c) Seerne skal informeres tydeligt om, at der findes en sponsoraftale; sponsorerede programmer skal klart kunne identificeres som sponsorerede, ved at sponsorens navn, logo og/eller andet symbol, f.eks. en angivelse af vedkommendes produkt(er) eller tjenesteydelse(r) eller et kendemærke for dem, angives på en for programmerne passende måde ved programmernes begyndelse og/eller slutning eller undervejs i dem.
2. Audiovisuelle medietjenester eller programmer må ikke sponsoreres af foretagender, hvis hovedvirksomhed er fremstilling eller salg af cigaretter og andre tobaksvarer.
3. Når audiovisuelle medietjenester eller programmer sponsoreres af foretagender, hvis virksomhed omfatter fremstilling eller salg af lægemidler og medicinsk behandling, må denne sponsorering promovere foretagendets navn eller image, men ikke bestemte lægemidler eller medicinske behandlinger, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion medietjenesteudbyderen hører.
4. Nyheds- og aktualitetsprogrammer må ikke sponsoreres. Medlemsstaterne kan vælge at forbyde, at der vises et sponsorlogo under børneprogrammer, dokumentarprogrammer og religiøse programmer.

Artikel 3g

1. Produktplacering er forbudt.

▼M2

2. Uanset stk. 1 er produktplacering tilladt, medmindre en medlemsstat træffer anden afgørelse,

- i spillefilm, film og serier produceret til audiovisuelle medietjenester, sportsprogrammer og lette underholdningsprogrammer, eller
- hvor der ikke erlægges betaling, men kun finder gratis levering af visse varer eller tjenesteydelser sted, f.eks. produktionsrekvisitter og præmier, med henblik på deres medtagelse i et program.

Undtagelsen i første led finder ikke anvendelse på børneprogrammer.

Programmer, der indeholder produktplacering, skal mindst opfylde alle følgende krav:

- a) Deres indhold og, såfremt der er tale om fjernsynsudsendelser, deres programlægning må under ingen omstændigheder påvirkes på en måde, der berører medietjenesteudbyderens ansvar og redaktionelle uafhængighed.
- b) De tilskynder ikke direkte til køb eller leje af varer eller tjenesteydelser og indeholder navnlig ikke særlige reklameomtaler af sådanne varer eller tjenesteydelser.
- c) De giver ikke de pågældende produkter en unødigt fremtrædende rolle.
- d) Seerne informeres tydeligt om, at der foregår produktplacering; indeholder et program produktplacering, markeres det på passende vis ved programmets begyndelse og slutning, samt når et program fortsættes efter en reklamepause, for at undgå enhver vildledning af seeren.

Undtagelsesvis kan medlemsstaterne vælge at fravige kravene i litra d), forudsat at det pågældende program hverken er produceret eller bestilt af medietjenesteudbyderen selv eller en virksomhed, der er tilknyttet medietjenesteudbyderen.

3. Under alle omstændigheder må programmer ikke indeholde produktplacering af:

- tobaksvarer eller cigaretter eller produktplacering fra foretagender, hvis hovedvirksomhed er fremstilling eller salg af cigaretter og andre tobaksvarer, eller
- bestemte lægemidler eller medicinske behandlinger, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion medietjenesteudbyderen hører.

4. Stk. 1, 2 og 3 gælder kun for programmer, der er produceret efter 19. december 2009.

KAPITEL IIb

Bestemmelser, der udelukkende gælder for on-demand audiovisuelle medietjenester*Artikel 3h*

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at on-demand audiovisuelle medietjenester fra medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, kun stilles til rådighed på en sådan måde, at mindreårige normalt ikke hører eller ser sådanne on-demand audiovisuelle medietjenester.

Artikel 3i

1. Medlemsstaterne sikrer, at on-demand audiovisuelle medietjenester fra medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion, når det er muligt, ved passende midler fremmer produktion af og adgang til europæiske

▼M2

programmer. En sådan fremme kan bl.a. vedrøre det finansielle bidrag, som sådanne tjenester yder til produktion af europæiske programmer og erhvervelse af rettigheder hertil, eller den andel og/eller fremtrædende plads, som europæiske programmer indtager i kataloget over de programmer, som on-demand audiovisuelle medietjenesten tilbyder.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om gennemførelsen af stk. 1 senest den 19. december 2011 og derefter hvert fjerde år.

3. På grundlag af medlemsstaternes oplysninger og en uafhængig undersøgelse aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af stk. 1 og redegør herunder for den markeds-mæssige og teknologiske udvikling og målsætningen om kulturel mangfoldighed.

KAPITEL IIc

Bestemmelser om enerettigheder og korte nyhedsindslag i fjernsynsudsendelser

Artikel 3j

1. Enhver medlemsstat kan træffe foranstaltninger i overensstemmelse med fællesskabsretten for at sikre, at et tv-spredningsforetagende under dens jurisdiktion ikke udnytter sin eneret til at udsende begivenheder, der af den pågældende medlemsstat anses for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i den pågældende medlemsstat forhindres i at kunne følge sådanne begivenheder via direkte eller tidsforskudt transmission på gratis fjernsyn. Træffer en medlemsstat sådanne foranstaltninger, udarbejder den en liste over begivenheder — nationale eller ikke-nationale — som den anser for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse. Dette skal ske på en klar og gennemskuelig måde og i tilstrækkelig god tid. Den pågældende medlemsstat beslutter i den forbindelse ligeledes, om disse begivenheder helt eller delvis skal kunne transmitteres direkte, eller — hvor det i offentlighedens interesse af objektive grunde er nødvendigt eller hensigtsmæssigt — helt eller delvis skal transmitteres tidsforskudt.

2. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om alle foranstaltninger, som træffes i medfør af stk. 1. Kommissionen kontrollerer inden for en periode på 3 måneder fra underretningen, at sådanne foranstaltninger er forenelige med fællesskabsretten, og meddeler dem til de øvrige medlemsstater. Den anmoder om en udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 23a. Den offentliggør straks de trufne foranstaltninger i *Den Europæiske Unions Tidende* og offentliggør mindst en gang om året den konsoliderede liste over de foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne sikrer ved passende midler inden for rammerne af deres lovgivning, at tv-spredningsforetagender under deres jurisdiktion ikke udnytter en eneret, som disse foretagender har erhvervet efter datoen for offentliggørelsen af dette direktiv, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i en anden medlemsstat berøves muligheden for at kunne følge begivenheder, der af den anden medlemsstat er erklæret for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse i henhold til stk. 1 og 2, via hel eller delvis direkte transmission eller — hvor det i offentlighedens interesse af objektive grunde er nødvendigt eller hensigtsmæssigt — hel eller delvis tidsforskudt transmission på gratis fjernsyn, således som fastlagt af denne anden medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 3k

1. Medlemsstaterne sikrer, at ethvert tv-spredningsforetagende, der er etableret i Fællesskabet, med henblik på korte nyhedsindslag på redelige og rimelige vilkår og uden forskelsbehandling har adgang til begiven-

▼M2

heder af stor interesse for offentligheden, som transmitteres med eneret af et tv-spredningsforetagende under deres jurisdiktion.

2. Hvis et andet tv-spredningsforetagende, der er etableret i den samme medlemsstat som det tv-spredningsforetagende, der søger adgang, har opnået enerettighederne til begivenheden af stor interesse for offentligheden, skal der søges om adgang hertil hos dette tv-spredningsforetagende.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en sådan adgang er garanteret, ved at give tv-spredningsforetagenderne lov til frit at vælge korte uddrag fra det transmitterende tv-spredningsforetagendes signal, idet de som minimum angiver deres kilde, medmindre dette af praktiske grunde er umuligt.

4. Som alternativ til stk. 3 kan en medlemsstat etablere en ækvivalent ordning, der sikrer adgang på redelige og rimelige vilkår og uden forskelsbehandling ved andre midler.

5. Korte uddrag må kun anvendes til generelle nyhedsindslag og må kun anvendes i on-demand audiovisuelle medietjenester, hvis det samme program tilbydes tidsforskudt af den samme medietjenesteudbyder.

6. Uanset stk. 1-5 sikrer medlemsstaterne i overensstemmelse med deres retssystemer og retspraksis, at der fastlægges nærmere regler og betingelser for tilvejebringelse af sådanne korte uddrag, især vedrørende eventuelle godtgørelsesordninger, den maksimale længde af uddragene samt tidsbegrænsninger for deres udsendelse. Når der opereres med godtgørelse, må denne ikke overstige de ekstraudgifter, der påløber direkte i forbindelse med tilvejebringelse af adgang.

▼B

KAPITEL III

Fremme af distribution og produktion af fjernsynsprogrammer*Artikel 4*

1. Medlemsstaterne skal, når det er muligt, med passende midler drage omsorg for, at tv-radiospredningsorganerne afsætter den største halvdel af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder og underholdningsudsendelser med konkurrencepræget islæt, reklame ►M1 , tekst-tv-tjenester og teleshopping ◄, til transmission af europæiske programmer ►M2 ————— ◄. Under hensyn til tv-radiospredningsorganets ansvar over for seerne med hensyn til oplysning, uddannelse, kultur og underholdning skal denne andel opnås trinsvis på grundlag af passende kriterier.

2. Dersom den andel af sendetiden, der er fastsat i stk. 1, ikke kan nås, må den dog ikke være mindre end den gennemsnitlige andel, der er konstateret i den pågældende medlemsstat i 1988.

For så vidt angår Den Helleniske Republik og Den Portugisiske Republik erstattes året 1988 dog af året 1990.

3. Fra den 3. oktober 1991 aflægges medlemsstaterne hvert andet år rapport til Kommissionen om anvendelsen af nærværende artikel og artikel 5.

Denne rapport skal bl.a. indeholde en statistisk oversigt over den andel af sendetiden, der er omhandlet i nærværende artikel og artikel 5, for hvert af de fjernsynsprogrammer, der hører under den pågældende medlemsstats kompetence, grundene til, at det i hvert enkelt tilfælde ikke har været muligt at nå op på denne andel af sendetiden, samt de foranstaltninger, der er truffet eller vil blive truffet for at nå op på denne.

Kommissionen fremsender disse rapporter til de øvrige medlemsstater og til Europa-Parlamentet, evt. ledsaget af en udtalelse. Den sørger i

▼B

overensstemmelse med Traktaten for, at nærværende artikel og artikel 5 overholdes. Kommissionen vil i sin udtalelse især kunne tage hensyn til de fremskridt, der er gjort i forhold til tidligere år, til førstegangsudsendelsers andel i programtiden, til de særlige forhold, som de nye tv-radiospredningsorganer virker under og til den særlige situation i lande, der har ringe, audiovisuel produktionskapacitet, eller hvis sprog har begrænset udbredelse.

4. Rådet nyvurderer iværksættelsen af denne artikel på grundlag af en rapport fra Kommissionen ledsaget af de revisionsforslag, som Kommissionen måtte anse for hensigtsmæssige, senest ved udgangen af det femte år efter direktivets vedtagelse.

Med henblik herpå skal der i Kommissionens rapport især, på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne har indgivet i henhold til stk. 3, tages hensyn til udviklingen på fællesskabsmarkedet samt til den internationale sammenhæng.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal, når det er muligt, med passende midler drage omsorg for, at tv-radiospredningsorganerne afsætter mindst 10 % af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder og underholdningsudsendelser med konkurrencepræget islet, reklame ►**M1**, tekst-tv-tjenester og teleshopping ◀ — eller alternativt efter medlemsstaternes valg, mindst 10 % af deres programbudget — til europæiske programmer, der er fremstillet af producenter, som er uafhængige af disse organer. Under hensyn til tv-radiospredningsorganernes ansvar over for seerne med hensyn til oplysning, uddannelse, kultur og underholdning skal denne andel opnås trinvis på grundlag af passende kriterier; i denne forbindelse skal en passende andel forbeholdes programmer af ny dato, dvs. programmer, der udsendes senest fem år efter deres produktion.

▼M2**▼M1***Artikel 9*

Dette kapitel finder ikke anvendelse på fjernsynsudsendelser, der er bestemt for et lokalt publikum, og som ikke indgår i et nationalt netværk.

▼B

KAPITEL IV

▼M2**Tv-reklame og teleshopping***Artikel 10*

1. Tv-reklamer og teleshopping skal klart kunne identificeres som sådanne og klart kunne skelnes fra det redaktionelle indhold. Uden at dette berører anvendelsen af nye reklameteknikker, skal tv-reklamer og teleshopping holdes klart adskilte fra det øvrige program med optiske og/eller akustiske og/eller rumlige midler.

2. Isolerede reklame- og teleshoppingindslag må kun forekomme undtagelsesvis, bortset fra transmissioner af sportsbegivenheder.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sikrer, at indsættelse af reklame- eller teleshoppingindslag i programmer ikke går ud over programmernes integritet,

▼M2

idet der tages hensyn til naturlige ophold i programmerne og til deres varighed og art, og at en sådan indsættelse heller ikke går ud over rettighedshavernes rettigheder.

2. Transmissionen af film produceret til fjernsynet (bortset fra serier, føljetoner og dokumentarprogrammer), spillefilm og nyhedsprogrammer må afbrydes af reklame- og/eller teleshoppingindslag én gang for hver planlagte periode på mindst 30 minutter. Transmissionen af børneprogrammer må afbrydes af tv-reklame- og/eller teleshoppingindslag én gang for hver planlagte periode på mindst 30 minutter, forudsat at programmet er af en planlagt varighed på over 30 minutter. Der må ikke indsættes reklame- eller teleshoppingindslag i gudstjenester.

▼B*Artikel 14***▼M2****▼M1**

2. Teleshopping vedrørende lægemidler, der er omfattet af en markedsføringstilladelse som omhandlet i Rådets direktiv 65/65/EØF af 26. januar 1965 om tilnærmelse af lovgivningen om lægemidler⁽¹⁾ teleshopping vedrørende medicinsk behandling er forbudt.

▼B*Artikel 15*

►**M1** Fjernsynsreklamer og teleshopping vedrørende alkoholholdige drikkevarer skal opfylde følgende kriterier: ◀

- a) de må ikke specielt henvende sig til mindreårige og må især ikke vise mindreårige, der indtager disse drikkevarer;
- b) de må ikke forbinde indtagelse af alkohol med øgede fysiske præstationer eller bilkørsel;
- c) de må ikke skabe det indtryk, at indtagelsen af alkohol bidrager til succes på det sociale eller seksuelle område;
- d) de må ikke antyde, at alkohol har terapeutiske egenskaber, at den virker stimulerende eller beroligende eller, at den kan bruges til at løse personlige konflikter med;
- e) de må ikke tilskynde til umådeholden indtagelse af alkohol eller fremstille afholdenhed eller mådehold i et negativt lys;
- f) de må ikke fremhæve drikkevarernes høje alkoholprocent som en positiv egenskab.

▼M2*Artikel 18*

1. Tv-reklame- eller teleshoppingindslag må ikke fylde mere end 20 % af en given klokkeperiode.

2. Annonceringer, som tv-spredningsforetagendet foretager i forbindelse med egne programmer og produkter med direkte tilknytning til disse programmer, samt sponsorannonceringer og produktplaceringer er ikke omfattet af stk. 1.

⁽¹⁾ EFT nr. 22 af 9.2.1965, s. 369/65, specialudgave 1965-1966, s. 17. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/39/EØF (EFT nr. L 214 af 24.8.1993, s. 22).

▼ M2*Artikel 18a*

Teleshoppingblokke skal utvetydigt angives som sådanne med optiske og akustiske midler og skal have en uafbrudt varighed på mindst 15 minutter.

Artikel 19

Dette direktiv finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på fjernsynskanaler, der udelukkende sender reklamer og teleshopping, og på fjernsynskanaler, der udelukkende sender selvpromoverende programmer. Kapitel III og artikel 11 og 18 gælder dog ikke for sådanne kanaler.

Artikel 20

For fjernsynsudsendelser, der udelukkende er bestemt til det nationale område, og som hverken direkte eller indirekte kan modtages af offentligheden i en eller flere andre medlemsstater, kan medlemsstaterne under behørig hensyntagen til fællesskabsretten fastsætte andre betingelser end dem, der gælder efter artikel 11, stk. 2, og artikel 18, jf. dog artikel 3.

▼ M1▼ B

KAPITEL V

▼ M2**Beskyttelse af mindreårige i fjernsynsudsendelser**▼ M1*Artikel 22*

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at tv-spredningsforetagender, som hører under deres jurisdiktion, ikke udsender programmer, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, herunder navnlig programmer, som indeholder pornografi eller umotiveret vold.

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger anvendes også på andre programmer, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, medmindre det ved valget af sendetidspunkt eller ved tekniske foranstaltninger sikres, at mindreårige i udsendelsesområdet normalt ikke ser eller hører udsendelserne.

3. Når sådanne programmer udsendes i ukodet form, skal medlemsstaterne sikre, at der forud for dem gives en akustisk advarsel, eller at de under hele deres varighed er markeret med et visuelt symbol.

▼ M2▼ B

KAPITEL VI

▼ M2**erigtigelsesret i fjernsynsudsendelser**▼ B*Artikel 23*▼ M1

1. Med forbehold af medlemsstaternes øvrige civile, administrative og strafferetlige bestemmelser skal alle fysiske og juridiske personer,

▼M1

uanset nationalitet, hvis legitime interesser, herunder navnlig ære og rygte, er blevet krænkede ved en ukorrekt påstand i et tv-program, have ret til at tage til genmæle eller tilsvarende foranstaltninger. Medlemsstaterne skal sikre, at den faktiske udøvelse af retten til at tage til genmæle eller tilsvarende foranstaltninger ikke hindres af urimelige regler eller betingelser. Genmælet skal bringes inden for en rimelig tid, efter at anmodningen herom er dokumenteret, samt på et tidspunkt og i en form, der står i rimeligt forhold til den udsendelse, anmodningen vedrører.

▼B

2. Retten til berigtigelse eller tilsvarende foranstaltninger gælder over for alle tv-radiospredningsorganer under en medlemsstats myndighed.
3. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre retten til berigtigelse eller tilsvarende foranstaltninger, og fastlægger den procedure, der skal gælde for udøvelsen heraf. De skal særlig sikre, at fristen for udøvelse af retten til berigtigelse eller tilsvarende foranstaltninger er tilstrækkelig, og at de nærmere regler er af en sådan art, at denne ret eller disse foranstaltninger på passende måde kan udøves af de fysiske eller juridiske personer, som er statsborgere eller bosiddende i andre medlemsstater.
4. Retten til berigtigelse eller tilsvarende foranstaltninger kan afvises, hvis den ikke er begrundet efter de i stk. 1 fastsatte betingelser, hvis den ville indebære en strafbar handling, medføre civilretligt ansvar for radiospredningsorganet eller støde an mod den offentlige moral.
5. Der skal fastsættes bestemmelser for indbringelse for domstolene af stridigheder om udøvelse af retten til berigtigelse eller andre foranstaltninger.

▼M1

KAPITEL VIa

Kontaktudvalg*Artikel 23a*

1. Der nedsættes et kontaktudvalg i Kommissionens regi. Udvalget består af repræsentanter for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Formandskabet varetages af en repræsentant for Kommissionen, og udvalget mødes enten på formandens initiativ eller på anmodning af en medlemsstats delegation.
2. Udvalget har til opgave:
 - a) at lette den praktiske gennemførelse af dette direktiv gennem regelmæssige drøftelser om praktiske problemer i forbindelse med dets anvendelse, navnlig anvendelsen af artikel 2, og om andre spørgsmål, hvor en udveksling af synspunkter skønnes gavnlig
 - b) at afgive udtalelse på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen om medlemsstaternes anvendelse af dette direktivs bestemmelser
 - c) at drøfte, hvilke emner der skal indgå i de rapporter, som medlemsstaterne skal aflægge i henhold til artikel 4, stk. 3, rapporternes metodologi, mandatet i forbindelse med den uafhængige undersøgelse, der er omhandlet i artikel 25a, vurderingen af tilbuddene vedrørende udførelsen af undersøgelsen og selve undersøgelsen
 - d) at drøfte resultatet af Kommissionens regelmæssige konsultationer med repræsentanter for tv-spredningsforetagender, producenter, forbrugere, fabrikanten, tjenesteydere, fagforeninger og de skabende kunstnere

▼M2

- e) at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen om situationen og udviklingen i lovgivningen om

▼ M2

audiovisuelle medietjenester under hensyntagen til Fællesskabets politik på det audiovisuelle område, og om enhver relevant udvikling på det tekniske område

▼ M1

- f) at undersøge enhver udvikling inden for sektoren, som det måtte forekomme nyttigt at drøfte.

▼ M2

KAPITEL VIb

Samarbejde mellem medlemsstaternes tilsynsorganer*Artikel 23b*

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at give hinanden og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af dette direktivs bestemmelser, navnlig artikel 2, 2a og 3, især gennem dens kompetente uafhængige tilsynsorganer.

▼ B

KAPITEL VII

Afsluttende bestemmelser*Artikel 24*

For så vidt angår de områder, der ikke samordnes ved dette direktiv, berører direktivet ikke de rettigheder og forpligtelser, som medlemsstaterne har som følge af eksisterende aftaler om telekommunikation og radiospredning.

▼ M2*Artikel 26*

Senest den 19. december 2011 og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, og forelægger om nødvendigt yderligere forslag for at tilpasse det til udviklingen inden for audiovisuelle medietjenester, navnlig på baggrund af den seneste teknologiske udvikling, sektorens konkurrenceevne og mediekendskabsniveauet i alle medlemsstater.

Rapporten skal også vurdere spørgsmålet om tv-reklame i forbindelse med eller indeholdt i børneprogrammer, og især se på, om de kvantitative og kvalitative bestemmelser i dette direktiv har givet det ønskede beskyttelsesniveau.

▼ B*Artikel 27*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.